

kompensation, for vi er faktisk blevet dømt i WTO. Og i den forbindelse ser vi selvfølgelig helst fra Venstres side, at den kompensation bliver i form af, at amerikanerne får mulighed for at afsætte flere af deres produkter på det europæiske marked. Det er en bedre løsning, end at man skal betale rent pengemæssigt, eller at man skulle lukke af for europæiske produkter. Men det er vigtigt, at vi respekterer WTO og accepterer en kompensation, indtil vores undersøgelse i EU er færdig, og vi derfor kan få afsluttet den sag.

Det sidste store problem, som truer i forhold til WTO, eller som er på dagsordenen, er hele diskussionen om bioteknologi. Dér mener vi faktisk i Venstre, der er den samme type løsning som med hormonbøfferne: at man må mærke sig ud af problemerne. Det må være sådan, at man som forbruger har en mulighed for at vælge ikke at få bioteknologi eller gensplejede produkter, hvis man ikke ønsker det. Derimod er det ikke nogen holdbar løsning i længden, at man forbyder noget, der er ufarligt, og det er jo det, vi har WTO til at sikre at man ikke gør.

Det er rigtigt, at man inddrager hensynet til miljø, sundhed, arbejdstagere i WTO-arbejdet. Det er klart, at der skal være tale om meget objektive regler, så man undgår protektionisme. Og som jeg sagde i indledningen, er det i den forbindelse særlig afgørende, at vi holder øje med ulandene og deres problemer, for det er klart, at ulandene mere end os andre vil have svært ved at leve op til krav om arbejdsmiljø og andre af disse velfærdskrav, fordi de simpelt hen ikke har en økonomi, der tillader det. Derfor skal vi gå forsigtigt frem, og vi skal hele tiden lytte til ulandenes bekymring og tage hensyn til den.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Charlotte Antonsen snakker ikke udenom. I modsætning til hr. Jørn Jespersen og hr. Claus Larsen-Jensen går hun ind i den konkrete sag og kigger på: Hvad betyder WTO-systemet? Ja, det betyder, at vi ender med disse mærkningsordninger, som fru Charlotte Antonsen ønsker. Det er hendes politiske mål. Og vi ved alle sammen, at det er dér, det ender, og vi kommer til at acceptere hormonbøfferne og gensplejsningen.

Sådan er det. Og det er rart at høre, at det bliver erkendt og sagt åbent, i stedet for at man

som de to foregående ordførere forsøger på at feje tingene ind under gulvtæppet.

Så vil jeg bare sige til fru Charlotte Antonsen, at Enhedslisten ikke er imod internationalt samarbejde. Vi har foreslået, at investeringsaftalen laves i FN, hvor den rettelig hører hjemme, og hvor ulandene kan komme ordentligt til orde. Vi har foreslået, at ILO, Arbejdsorganisationen, skal kunne iværksætte sanktioner, hvis man ikke overholder arbejdsbeskyttelsesreglerne. Vi støtter, at Rio-konferencen skal gå forud for WTO-reglerne. Vi har peget på en lang række internationale samarbejder.

Men WTO og EU er to alen af samme stykke. WTO er endda endnu værre end EU.

Så selvfølgelig kan vi ikke støtte den.

Formanden:

Fru Lene Espersen som ordfører.

Lene Espersen (KF):

Jeg tror, der skal rigtig meget til, for at Enhedslisten bliver stillet tilfreds med internationalt samarbejde. Men det er da temmelig bekymrende, at Enhedslisten ikke kan komme op med noget, der er bare lidt mere konstruktivt, hvis man skal have effektive internationale organisationer.

I modsætning til Enhedslisten mener Det Konservative Folkeparti nemlig, at der er god grund til både at være glad for og tilfreds med den udvikling, der har været på frihandelsområdet helt generelt i de sidste 50 år, først i GATT-regi og senere hen i WTO-regi.

Vi mener, det er positivt, fordi det jo har givet historisk lave toldsatser; det har givet øget markedsadgang, og samtidig har man fået drejet handelspolitikken væk fra kun at være sådan et spørgsmål, der alene handlede om frihandel, til at det nu også omhandler andre områder, nemlig miljøpolitik, konkurrencepolitik, forbrugerbeskyttelse og arbejdstagerrettigheder. Og det er selvfølgelig væsentligt, fordi man efter Det Konservative Folkepartis mening faktisk overhovedet ikke kan tale om fri konkurrence og om lige markedsvilkår, hvis ikke man samtidig sørger for at have et fælles sæt spilleregler at bygge det op omkring.

Jeg synes også, det er væsentligt at få understreget, at WTO er en positiv nyskabelse i international politik, og her tænker jeg først og fremmest i forhold til tvistbilæggelsessystemet, som jo altså har gjort, at man har kunnet behandle en lang række flere sager tilfredsstillen-